

Marco Borsato, Ik Weet Dat Je Gaat

Je staat daar maar te staren
Verregend in het donker
Je wrijft de natte haren
Vermoeid uit je gezicht
Onrustig blijf je wachten
Tot ik de eerste stap zet
Je weet hoe koud de nacht is
Hoe kil het schemerlicht
Je lokt me met je lippen
Verleidt me met je ogen
Ik hunker naar je handen
Je armen om me heen
Maar het is een diepe valkuil
Waarin ik niet wil vallen
Want zodra de zon gaat schijnen
Laat jij me weer alleen
En ik weet dat je gaat
Als de morgen komt
En dat wil ik niet
Als je nu in mijn armen valt
Dan wil ik dat je blijft
In allebei je ogen
Is eenzaamheid te lezen
De stilte heeft bewezen
Genadeloos te zijn
Ik vind het net zo moeilijk met
Als zonder jou te leven
Tussen haat en liefde
Ligt een hele dunne lijn
En ik weet dat je gaat
Als de morgen komt
En dat wil ik niet
Als je nu in mijn armen valt
Dan wil ik dat je blijft
Ik wil je wel geloven
Maar ik weet gewoon
Dat jij me weer verlaat
Ja ik weet dat je gaat
Als de morgen komt
En dat wil ik niet
Als je nu in mijn armen valt
Dan wil ik dat je blijft
Ik wrijf de natte haren
Vermoeid uit je gezicht